

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

ΟΧΙ «...αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους»

ΤΟ ΠΡΩΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940 στο ραδιόφωνο της Ελλάδας ακούστηκε μια ξερή ανακοίνωση: Από τα ξημερώματα εκείνης της ημέρας, έλεγε η ανακοίνωση, ο Ιταλικός στρατός είχε αρχίσει μεγάλη και οργανωμένη επίθεση στις προχωρημένες στα σύνορα ελληνικές μονάδες. Έλεγε δηλαδή στον Ελληνικό Λαό η ανακοίνωση πως η Ιταλία είχε καρύζει τον πόλεμο στην Ελλάδα. Δεν ήταν όμως και τόσο αναπάντεχο. Από τον τορπιλισμό της «Ελληνς» στην Τήνο το Δεκαπενταύγουστο του 1940, όλοι ήξεραν πως αργά ή γρήγορα η Ιταλία θα έβαζε πόδι στην Ελλάδα. Κανένας δεν τους προκάλεσε. Όταν όμως ήρθε εκείνη η ώρα δεν υπήρχε κανένα περιθώριο υποχώρησης. Η ανακοίνωση εκείνη μέσα σε 7 λέξεις τα λέει όλα: «Οι δεκές μας δυνάμεις αμύνονται στο πάτρικό έδαφος». Έτοι ξερά. Χωρίς μεγαλοστομίες, χωρίς φανφαρονισμούς και παράτες. Δεν έλεγε η ανακοίνωση ο στρατός, η κυβέρνηση ή όπι οτιδήποτε άλλο. Έλεγε ΕΜΕΙΣ «αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους». Έλεγε ότι αμύνονται. Επειδή εκείνα τα χώματα δεν ήταν απλά δική τους ιδιοκτοσία αλλά ήταν τα χώματα τα πατρικά.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ του ΟΧΙ της 28ης του Οκτωβρηνού επισκιάζει μια άλλη 28η Οκτωβρίου που και αυτή άλλαξε τον ρουν της Ελληνικής Ιστορίας. Το σημαντικότερο η άλλη 28η Οκτωβρίου αποτελεί ένα δίδαγμα για μας τους Έλληνες για να μάθουμε πως λειτουργεί η κοινωνία της Τουρκίας, πως αισθάνεται και πως σκέφτεται ο λαός της, πως

λειτουργεί το πολίτευμα και έτσι θα μπορέσουμε να αξιολογούμε σωστά τις καταστάσεις που μας δημιουργεί συνεχώς η τουρκική πολιτική και δεν μας αφήνει να προκόψουμε ειρηνικά. Και αυτό το βλέπουμε που κάθε τόσο και λιγάκι η Τουρκία απειλεί την Ελλάδα για συγκυριαρχία στο Αιγαίο, πότε επικαλούμενη τη πετρέλαια της Υφαλοκρηπίδας, πότε την αποστρατιωτικοποίηση των υποσιών και πότε τα κατοίκια της Ιμιας. Άλλα ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

ΣΤΙΣ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 94 χρόνια από την υπογραφή στην Αγκυρα του Ελληνοτουρκικού Συμφώνου Φιλίας και Συνεργασίας με τον Κεμάλ Ατατούρκ και τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ο Κεμάλ μετά τη νίκη του το 1922, τότε που ξεριζώθηκαν όλα τα όνειρα των χριστιανών, πίστεψε πως μπορούσαν να γίνουν ειρηνικές πράξεις. Δέχτηκε έτσι την πρόταση του Βενιζέλου για ανταλλαγή των πληθυσμών, που οποία ήταν εις βάρος του, διότι ήθελε να τελειώνει πλέον η εχθρότητα με μια πραγματική Ελληνοτουρκική Φιλία: «Όλα αυτά τα έκανα -είπε ο Κεμάλ -διότι η Ελλάδα έχει γίνει πλέον κράτος. Δεν τους χρειάζονται καθοδηγητές, γι'αυτό και εγώ αποφάσισα να δω την Ελλάδα ως Ελλάδα και όχι ως όργανο των χριστιανών. Και γι'αυτό πιστεύω και επιζητώ την Ελληνοτουρκική Φιλία, για να σταματήσει για πάντα η εχθρότητα μεταξύ μας».

Η ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ Φιλία επισφραγίστηκε με την απάντηση του Βενιζέλου: «Δια της χειρονομίας αυτής ηθέλω να διατρανώσω την στερεά απόφαση της Ελλάδας,

όπως θεωρεί την Συνθήκη της Λωζάνης έναν οριστικόν διακανονισμόν του μεταξύ των δυο χωρών υφισταμένου εδαφικού καθεστώτος. Τίποτε δεν χωρίζει πλέον τις δυο χώρες. Πλείσμα του ενός δεδομένα: Η γειτονία του Αιγαίου, το οποίον μακράν από του να χωρίζει τις δυο χώρες μας αποτελεί μέσον διαρκούς επαφής αναμεταξύ των, μια μακρά εξοικείωση των δυο λαών οι οποίοι έζησαν επί αιώνες ο ένας παρά το πλευρόν του άλλου και εδιδάχθησαν τοιουτοτρόπως να εννοεί ο ένας τον άλλον, να αλληλοεκτιμούνται και να αλληλοσυμπληρώνονται και τέλος το σπουδαίον γεγονός ότι αμφότεροι κατήργησαν την μοναρχία, υιοθετήσαντες την δημοκρατίαν». Ο Βενιζέλος εκτιμούσε τον Κεμάλ Ατατούρκ. Μάλιστα το 1930 τον είχε προτείνει να πάρει το Νόμπελ Ειρήνης.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ κράτησε η Ελληνοτουρκική Φιλία με ειδικήρινη συνεργασία και από τις δυο πλευρές. Όλα αυτά τα χρόνια οι Τούρκοι πηγέτες, στρατιωτική και πολιτική πηγεία, δήλωναν στον Βενιζέλο πως θα θεωρούσαν από εδώ και στο εξής «Σαν δικά τους τα Βαλκανικά σύνορα της Ελλάδας και δεν θα δέχονται να παραβιαστούν σε βάρος της Ελλάδας». Όμως ο διάδοχος του Κεμάλ, ο Ισμέτ Ινονού αγνόησε αυτές τις διαβεβαιώσεις, όταν η Ιταλία στις 28 Οκτωβρίου 1940, ακριβώς δέκα χρόνια μετά την υπογραφή του Ελληνοτουρκικού Συμφώνου, επετέθη κατά της Ελλάδας. Η Τουρκία εκείνη την εποχή ήταν με την πλευρά του Άξονα και εναντίον όλων των Συμμάχων που συμπερι-

λαμβανόταν και η Ελλάδα! Για να βρει έτσι την πλήρη εφαρμογή της η λαϊκή ρήση: «Τούρκο κάνεις φίλο πάρε κι ένα ξύλο».

ΜΗΠΩΣ η Ελληνική Κυβέρνηση του σήμερα θα πρέπει κάπου να τραβήξει μια κόκκινη γραμμή; Κάπου να ορίσει ότι εδώ είναι πάτριο έδαφος; Γιατί τηρεί «σιγήν ιχθύος» μπροστά στην κραυγαλέα απαίτηση των Αλβανών για «Μεγάλη Αλβανία» μέχρι Ήπειρο και Δυτική Μακεδονία; Γιατί οι πολιτικοί μας συμφωνούν σε μια σύνθετη ονομασία του κρατιδίου των Σκοπίων να περιέχεται το όνομα «Μακεδονία»; Γιατί η Ελλάδα δεν επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια όπως ορίζει το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας; Αφού η Ελλάδα έχει αυτό το αναφαίρετο δικαίωμα; Γιατί με το να συμμορφώνεται η Ελλάδα σε θάλασσα και αέρα στα έξι ναυτικά μίλια για λόγους καλής γειτονίας αυτό οπαίνει ουσιαστική συρρίκνωση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της. Και στο να μην προχωράει η Ελλάδα στην επέκταση των 12 μιλών, όπως ορίζει η Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης της 24ης Ιουλίου 1923, δίνει το δικαίωμα στην Τουρκία να διεκδικεί γκρίζες ζώνες και βραχονησίδες. Μήπως πρέπει η Ελληνική Κυβέρνηση να προχωρήσει όσο το δυνατό γρηγορότερα στην επέκταση των χωρικών της υδάτων στα 12 μίλια; Μήπως σήμερα πρέπει να προλάβουμε ίσως τις συμφορές που μπορεί να προκαλέσει η υποχωρητικότητα, η αρχή της καλής γειτονίας, η αγάπη στην ειρήνη, όταν παρεξηγούνται σαν έννοιες και αρχές;

Radio Ellas Fm 90.1
Every Sunday 8-10pm

[Voice of Ahepa 8-9pm Radio Ellas 9-10pm]

Producer: George Giakoumidis

John Dramitinos / Kosmos Newspaper

2nbc
90.1 fm

•Station tel: 9534 2888 •Studio tel: 9534 2777 •Email: george_giak@hotmail.com